

Lovforslag mere og mere umuligt. Enhver, der hørte nøje efter, hvad det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, vil være klar over; at han, hvis han i Dag var Forsvarsminister, ikke kunde gaa med til at anbefale det her foreliggende Lovforslag uændret til Vedtagelse. Det fremgik klart af hans Udtalelse om, at man i Udvalget kunde foretage visse Ændringer, at vi med andre Ord kun skulde betragte det foreliggende Lovforslag som en Skitse, for at bruge det ærede Medlems egen Lignelse ved en anden Lejlighed, og det maatte blive de andres Sag at gøre det bedre. Det er givet, at det ærede Medlem ved denne sidste Udtalelse klart viste, at det vilde være urigtigt at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det foreligger, uden at have gjort Forsøg paa at hindre Misbrug.

Det ærede Medlem sagde, at Socialdemokratiet i 1917 indtog en anden Stilling end nu, men det ærede Medlem mangler fuldkommen enhver Art af Berettigelse til at bruge denne Vending. Der er ikke ringeste Uoverensstemmelse imellem min Stilling nu og i 1917. Denne Udtalelse fremkom sikkert for at dække over den mægtige Forandring, der er sket med det ærede Medlem, i de 10 forløbne Aar, men jeg fik ikke at vide, hvad der har foranlediget denne kolossalt ændrede Opfattelse.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at jeg havde udtalt mig velvilligt om en Ændring i Loven om den civile Værnepligt. Jeg begyndte i Dag med at sige, at denne Ændring sikkert burde have været foretaget i 1922 samtidig med, at vi vedtog Militærløvene, idet man saa for den civile Værnepligt skulde have foretaget en tilsvarende Nedsættelse af Tjenestetiden, som fandt Sted for de øvrige værnepligtiges Vedkommende. Det ærede Medlem maa give mig Ret i, at det foreliggende Lovforslag er et Forslag, som det ærede Medlem ikke har skitseret, og som han aldrig kunde have fundet paa at fremsætte — saa godt tror jeg om ham —, og et saadant Forslag kunde det aldrig falde mig ind at give min Tilslutning. Thi det betyder i Virkeligheden — det kan det ikke nytte at nægte —, at man gør den almindelige Værnepligt til en endnu tungere Byrde, end den er i Øjeblikket. Det har intet som helst med Bekæmpelse af Militærvæsen at gøre, det Militærvæsen, som de Herrer erklærer i første Række at være Modstandere af. Det er Stillingen, og derfor er jeg Modstander af det foreliggende Lovforslag. Jeg kan i hvert Tilfælde kun tænke mig at gaa med til en Ændring, som betyder en mindre Reduktion.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

I. A. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen søgte nu at fortolke det Standpunkt, han indtog i 1917, idet han sagde, at det, han den Gang gjorde gældende, var, at dette Forslag var et Fremskridt, og derfor maatte man tage det, selv om det i og for sig ikke var tilfredsstillende. Nej, det sagde det ærede Medlem ikke i 1917. Det, han sagde, var, at det laa i hele Lovforslagets Karakter, at den civile Værnepligt ikke skal begunstiges i Forhold til den militære; derfor skal den være længere end i nogen militær Vaabenart. Hvad er det, det ærede Medlem siger nu? Nu siger det ærede Medlem, at den civile Værnepligt skal begunstiges, idet den civile Tjenestetid i visse Tilfælde skal være Halvdelen af, hvad den er for en enkelt Vaabenarts Vedkommende, nemlig Rytteriet. Det er Modsætningen mellem det ærede Medlems Standpunkt den Gang og nu. Det kommer han ikke udenom.

Nu hører jeg nok, at det ærede Medlem Hr. P. Munch vil prøve paa at redde sit Parti ud af den Meningsløshed, som Lovforslaget indeholder, idet han siger, at man jo i Udvalget kan omarbejde det saaledes, at de, der udtages til Rytteriet, forudsat at de ønsker at aftjene deres Værnepligt ved civilt Arbejde, kan faa en længere Tjenestetid end de 7 Maaneder. Det forekommer mig dog alt for meningsløst at stille en indviklet Lovgivning op af Hensyn til de 2—3 Mennesker, der aarligt ønsker at aftjene deres Værnepligt ved civilt Arbejde. Det forekommer mig, at man maa fastholde det Princip, som man fra alle Sider i Udvalget i 1917 akkviescerede ved: at den civile Værnepligt skal gøres absolut længere end den Værnepligt, der aftjenes indenfor nogen Vaabenart i Hæren.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen mente, at jeg ikke kunde gaa ind for et Forslag af den foreliggende Beskaffenhed, saa god Tro havde han til mig. Jeg kan dertil sige, at jeg vil meget gerne stemme for Forslaget i den nuværende Skikkelse; jeg har ingen saadan Bekymring over Muligheden for, at nogle forholdsvist faa slipper for en længere Tjeneste, at den skulde afholde mig fra at stemme for den almindelige Regel, at for de Mennesker,